

n9uoi

shadou bertshad
dou albertshadou
ou albertshadou
albertshadou
bertshadou a
ertshadou z

Mục lục

Cái Tổ

Búp Bê

Bé Hư

Tình Yêu

Chơi Khăm

Trẻ Đẹp

Bữa Trưa

Rối Loạn

Biếng Ăn

Người Mẹ

Người Lớn

Người,

Lời Kết.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Cái Tổ

Tôi luôn thích một cái tổ. Một cái tổ ấm cúng. Mọi người thật tốt, họ giúp tôi tạo nên nó. Bằng đôi tay. Của họ.

Tôi vô cùng thích thú khi nằm gọn trong cái tổ của tôi, liếm láp những vệt dài sẫm đỏ trên những ngón tay xương xẩu. Tôi khá hài lòng với cái tổ của mình, nó thơm nức mùi máu, từng ngón tay khẽ đan vào nhau tạo nên một bức tranh hài hòa tuyệt mỹ.

Nhưng tiếc thật, chẳng bao lâu, cái tổ này sẽ trở nên thối rữa và tanh tưởi. Tôi không thích điều đó chút nào.

Chắc tôi phải nhắm nháp dần dà cái tổ cũ kỹ này thôi. Và quyết định để làm một cái tổ mới.

Một cái tổ bằng đầu.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Búp Bê

Con gái tôi - Anne, nó rất thích búp bê. Nhưng ngặt một nỗi, tôi đã mua cho nó hàng chục, thậm chí hàng trăm con, chất đầy một cái tủ lớn, nhưng nó vẫn chưa hề thỏa mãn.

Và tôi quyết định sẽ làm cho nó một con, một con búp bê tuyệt đẹp. Xui xẻo thay, dù đã đóng xong phần khung mà chẳng có thứ vải nào đủ để làm tôi ưng ý.

À không, có rồi chứ.

"Ồ! Betty, tuyệt chưa! Cháu tới rồi. Nào, nhanh lên, Anne đang cần một con búp bê mới!"

Con bé sẽ vui lắm cho xem.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Bé Hư

Hồi ông tôi đi du lịch ở Romania, ừ, tầm vài năm trước, có mang về một cái máy chém. Nó thật vướng víu. May mắn thay, bố tôi đã tống cái thứ chết tiệt đó xuống nhà kho.

Tôi hỏi mẹ về công dụng của nó, thì bà chỉ bảo, là để trừng phạt những đứa bé hư.

Tôi không biết mẹ tôi đùa hay nói thật. Và tôi cũng chẳng quan tâm lắm. Nhưng mà, em Allie vừa mới phá hỏng cái máy chơi game của tôi.

Em ấy hư thật.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Tình Yêu

Hồi mới yêu, anh ấy bảo sẽ trao trọn cả trái tim mình cho cuộc đời tôi. Ấy vậy mà, chỉ sau có vài tháng, anh xa tôi dần. Rồi, một ngày mưa buồn, anh bảo chia tay.

Tôi đau đớn vô cùng.

Nhưng, tôi không từ bỏ đâu. Bằng mọi giá, tôi phải giành được trái tim anh.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Chơi Khăm

Biết tôi yếu bóng vía, thằng Chris có một trò chơi khăm rất ư khốn nạn. Nội dung của cái trò chơi chết tiệt ấy là: ngay vào lúc 12 giờ khuya, lúc tôi đang ngủ chết mê chết mệt, nó sẽ lên qua tường rào nhà tôi, đứng nhìn tôi chăm chăm bên ngoài cửa sổ.

Ừ, chỉ đứng thế thôi, chắc là để tôi giật mình tới phát ngất. Biết là thế, cơ mà tôi vẫn sợ chết khiếp ra ấy chứ.

Cái gì rồi cũng tới hồi kết, ngày kia, tôi quyết định sẽ hù nó một phen. Nhân lúc nó mệt lả vào khoảng 2 giờ và lăn lóc trên chiếc giường êm ái, tôi rón rén qua nhà nó, mặc một bộ trang phục không-thể-kì-dị-hơn. Và quái lạ thay. Nó vẫn đang tiếp tục chơi cái trò chơi chết bầm của mình.

Chris Avando ở trên giường.

Vậy ai đang đứng trước cửa sổ nhà tôi?

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Trẻ Đẹp

Ai mà không muốn trẻ đẹp.

Tôi, năm nay ngoài 40. Da mặt đã lấm tẩm những vết đồi mồi, các thớ thịt nhúm nhó và bầy hầy như mỡ lợn. Chúng thật kinh khủng. Sắp tới Giáng Sinh rồi, có lẽ tôi nên ước một làn da thật mịn màng. Như da em bé vậy.

Ồ không, không cần ước nữa đâu . Tôi đang lái xe tới đó đây, một ngôi trường mầm non. Tôi thiết nghĩ là sẽ để giành điều ước ấy, để có một đôi mắt rất ư cuốn hút.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Bữa Trưa

Lee chết tiệt. Cái thằng cha ấy chẳng bao giờ chịu chia sẻ bữa trưa của nó cho bất kì ai. Nó là một tên keo kiệt và ăn tạp nhất lớp tôi. Ừ, cứ để đấy đi, nếu mày không chia, tụi tao sẽ tự lấy.

Chúng tôi tiến tới. Cạnh bàn ăn của Lee.

"Đừng!" -Lee kêu lên.

Chúng tôi mở cái hộp của nó ra. Có mùi.

Chúng tôi lấy từng miếng thịt được rưới bằng thứ sốt sền sệt. Bằng tay không. Cho vào miệng.

Một vài đũa nôn thốc nôn tháo. Kinh quá, nó có vị thịt người.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Rối Loạn

Bác sĩ bảo tôi bị mắc thứ bệnh tâm lý gọi là "hội chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế". Nói nôm na kiểu như là cuồng si sự hoàn hảo đến mức bệnh hoạn.

Bảo là bệnh, nhưng nó lại có lợi lắm ấy chứ. Tôi luôn có thể dọn dẹp cẩn thận và sắp xếp những cái đầu một cách ngăn nắp vô cùng.

Tôi đang rất hạnh phúc.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Biếng Ăn

Caussie, con bé tội nghiệp, bị mắc chứng biếng ăn. Người gầy tong teo như một thanh gỗ mục. Nhưng may mắn thay, từ khi bố nó qua đời, Caussie ăn ngoan hơn hẳn.

Chà, có lẽ bà Humpskin nên tái hôn ngay đi, nếu không con bé sẽ lại biếng ăn nữa mất.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Người Mẹ

Mẹ Jenny trở về nhà sau một ngày làm việc mệt nhọc, bà nấu cho em một bát súp nóng hôi hổi và thơm nức mùi thịt.

Trông bà chẳng khác trước là mấy; ngoại trừ những vết khô chẳng chịt trên người. Chỉ hai ngày sau đó, nhà Jenny bốc lên thứ mùi khó chịu không thể tả. Em bảo mẹ nên đi tắm, nhưng bà không chịu. Bà sợ lớp da mịn màng bên ngoài sẽ bị tổn thương.

Và bà sẽ trở nên xấu xí như lúc trước.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Người Lớn

Người lớn lúc nào cũng cho rằng mình biết tất cả mọi thứ; nhưng thực sự là không phải vậy.

Mẹ tôi đã bắt đầu trượng sinh và bốc mùi tanh tươi bên dưới gầm giường tôi. Còn ba và cô giúp việc vẫn đang tận hưởng bữa tối. Bên ánh đèn nến mà không có mẹ.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Người,

Chúng là người. Nhưng chúng là những kẻ bệnh hoạn. Và tôi ghét chúng.

Một ả điên dùng da người để làm búp bê cho con gái, một thằng khốn chém đầu em trai mình, một con đĩ móc tim người yêu vì gã nói chia tay, một thằng thần kinh phanh thây bạn mình trong đêm tối, một mụn già xấu xí làm đẹp bằng da thịt trẻ em, một gã côn đồ ăn thịt người trong mỗi bữa trưa, một tên tâm thần cuồng đầu cùng sự hoàn hảo, một bà mẹ cho con gái ăn thịt cha mình để chữa bệnh biếng ăn, và một ông chồng sát hại người chung chăn gối để ngoại tình với mụn giúp việc điếm đàng.

Tôi ghét chúng, thực sự. Nhưng chúng lại giúp tôi, tôi hoàn toàn không hiểu.

Và cái tổ xinh xắn của tôi vừa đã hoàn thành mất rồi. Có lẽ tôi nên tha thứ cho chúng, tất cả chúng. Những kẻ mất tay.

NGƯỜI

Cường - Albertshadou

www.dtv-ebook.com

Lời Kết.

Tớ hoàn thành "người" cũng khá lâu rồi. Cũng chẳng rõ nữa, nhưng rất là lâu luôn, tầm 4 - 5 tháng gì đấy. Nhưng khi hoàn thành, tớ chẳng viết gì cả, một lời kết, một lời tạm biệt, đều không. Không gì cả.

Nhưng hôm nay, tớ quyết định sẽ đọc lại toàn bộ tác phẩm, và viết một vài dòng, coi như là để ghi danh vào bảng vàng một tác phẩm "kỉ lục" dài tới 12 chương (quá đổi kì diệu đối với một tên lười chày thây như tớ).

Tớ viết "người" khi đang trong kì thi. Một kì thi có thể coi là quan trọng với tớ, một thời kì mà tớ cảm thấy khá là áp lực: bài vở, học hành và nhiều chuyện khác nữa. Thú thực với các cậu là: ở lần đầu tiên, "người" hoàn toàn không phải là một câu chuyện kinh dị. "người" chỉ đơn thuần là một nơi lưu trữ, để tớ có thể dễ dàng gộp nhặt những ý tưởng của mình và có tên là Một Thoáng. Tớ ghi chép, lẩm nhẩm, ghi nhớ, thậm chí còn đăng cả thơ - một bài thơ siêu sến sẩm tớ viết cho crush. Với cả, câu chuyện đầu tiên - cái tổ - cũng chỉ đơn giản là một đoạn trích trong một câu chuyện kể về loài ma cà rồng.

Nhưng mà sau đó, tớ thấy nó cũng khá là hay, khá là bí ẩn. Vậy tại sao ta không khai thác nó sâu thêm nhỉ? Thế là "bùm", câu chuyện thứ hai - búp bê được chào đời.

Để viết "người", cũng không hẳn là quá kì công. Ý tưởng giành cho "người" thì tớ nghĩ ra ở mọi nơi, mọi lúc: lúc ăn trưa, lúc đạp xe đi học, lúc coi tivi, lúc đọc sách, lúc uống nước, hay thậm chí là cả lúc đi ấy. Tớ chỉ việc nghĩ, gõ, và đăng. Không hề qua chút chỉnh sửa nào cả. Và các cậu

cũng có thể yên tâm rằng là nó chẳng bao giờ được chỉnh sửa nữa đâu. Tớ lười lắm.

Ban đầu, tớ không nghĩ "người" được đón nhận nhiệt tình đến như vậy, bởi đầu tiên chỉ lèo tèo vài ba comment, nhưng dần dà, comment nhiều hơn, comment cũng dài hơn. Tất cả đều khiến tớ rất vui. Vậy thôi, có chừng ấy, đây là tất cả những gì lộn xộn và lúng củng nhất mà tớ viết nên, các cậu đọc cũng được, không đọc cũng chẳng sao. Tớ được nói lên cảm xúc của mình, vậy là hài lòng rồi.

Còn lý do tới tận bây giờ tớ mới viết ấy hả? Là do tớ lười đó, mãi mãi đều là do tớ lười thôi.

Ahihi, yêu các cậu, yêu tất cả các cậu.

Thân, albert.

11.5.2017.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Cái Tổ](#)

[Búp Bê](#)

[Bé Hư](#)

[Tình Yêu](#)

[Chơi Khăm](#)

[Trẻ Đẹp](#)

[Bữa Trưa](#)

[Rối Loạn](#)

[Biếng Ăn](#)

[Người Mẹ](#)

[Người Lớn](#)

[Người,](#)

[Lời Kết.](#)